

Beleggingsverzekeringen, de mythes uitgeklaard

Er doen heel wat beweringen de ronde over de diverse beleggingsverzekeringen. De meest gekende beleggingsverzekeringen zijn de tak 21, tak 23 en tak 26. Gezien het grote succes van deze beleggingsverzekeringen lijkt het ons belangrijk om te weten hoe de vork in de steel zit. Voorbeelden van mythes zijn: je moet nooit roerende voorheffing betalen, je moet ze niet aangeven in de successie, een tak 23 kan ook met kapitaalsgarantie... Hieronder willen we kort schetsen welke gevolgen deze producten hebben op de meest belangrijke gebieden zoals risico, rendement, kostenstructuur, successie en fiscaliteit.

Risico

Een tak 23-belegging kan volgens een mythe kapitaalsgarantie bieden. Uit de definitie volgt dat een tak-belegging de enigste belegging is waar je op de opbrengsten nooit roerende voorheffing moet betalen. Als keerzijde van de medaille heeft u dan ook geen enkele kapitaalsgarantie, iets wat u wél geniet bij tak 21 en 26. Een tak 23-belegging is eigenlijk een beleggingsfonds dat in een verzekeringskleedje gestoken is. Dit betekent dat het risico van de tak 23-belegging varieert naargelang de juiste inhoud van het onderliggende fonds. Hierbij moet men rekening houden dat zelfs een beleggingsfonds van obligaties, dus ook eentje dat verkleed is als tak 23, kan zakken in waarde. Immers, bij stijgende rente, wat zeker plausibel is met de huidige lage rentes, dalen de obligaties in waarde, waardoor u een verlies zal hebben bij een verkoop op dat moment. Daarnaast kunnen natuurlijk de onderliggende obligatie-uitgevers insolvent blijken.

Sinds januari 2011 vallen de meeste tak 21-beleggingen onder het beschermingsfonds. Dit betekent dat u per persoon en per verzekeraar tot 100.000 euro terug kunt krijgen bij onvermogen van uw verzekeraar.

Rendement

De mythe zegt dat je bij een tak 21-belegging zonder minimumreturn steeds een hoger rendement behaalt. Bij een tak 23 hangt deze dus volledig af van het onder-

liggende fonds. Voor tak 21 heeft u echter de keuze tussen een beleggingsverzekering waarbij een minimum aan rendement gegarandeerd wordt voor een zekere periode, te verhogen met een (kleine) bonus of een tak 21 zonder minimumrendement en dus enkel met een (grotere) bonus. De praktijk leert dat sommige verzekeraars in moeilijkere jaren geen bonus uitkeren en waardoor u zonder enig rendement kan achterblijven. Daarnaast zullen de toekomstige rendementen wellicht lager liggen dan in het verleden. We zitten immers met een lage rentestand en daarenboven zijn er heel wat contracten lopende waar er een hoog minimumrendement gegarandeerd wordt (bijv. 4%) die in feite de potentiële bonussen van de andere contracten serieus hypothekeert.

Kostenstructuur

Volgens een mythe betaal je geen beheerskosten. Hierbij moeten we onderscheid maken tussen instap-, beheersen uitstapkosten. Elk verzekeringscontract heeft hiervoor zijn eigen regels. U vergelijkt deze dus best voordat u er één afsluit. De instapkosten zijn het meest transparant. De beheerskosten van tak 21 en tak 26-beleggingen zijn meestal vrij laag, bij tak 23-beleggingen daarentegen durven deze kosten vrij hoog oplopen zodat het moeilijk is om een mooi rendement te realiseren. Gezien de beheerskosten worden afgehouden van het kapitaal kan men de indruk hebben dat ze niet wordt aangerekend. Voor de uitstapkosten bestaan er veel formules, waarbij de meeste verminderen met de looptijd van het contract.

Successie

In de eerste plaats willen we mensen de illusie ontnemen dat bepaalde tak-beleggingen niet moeten worden aangegeven in de successie. Ook kan je via beleggingsverzekeringen geen erfgenamen onterven. De eerste mythe komt wellicht voort uit het feit dat vele spaarders tak-beleggingen hebben in het buitenland. Deze beleggingen moeten niet aangegeven worden in de personenbelastingaangifte waardoor men ervan uitgaat dat de Belgische fiscus er geen rechten op kan heffen. De tweede mythe is ontstaan uit vroegere wetgeving waar bepaalde uitkeringen van beleggingsverzekeringen niet werden meegeteld om het reservatair gedeelte van wettelijke erfgenamen te bere-

Niko Keters: "Als gouden tip raden wij u aan om zo vroeg mogelijk een tak 21 te starten, al is het maar voor 100 euro."

kenen. Daarenboven verliezen buitenlandse beleggingsverzekeraars steeds meer hun anonimiteit wegens het uitwisselen van informatie.

Fiscaliteit

De mythe zegt dat tak-beleggingen steeds vrij zijn van roerende voorheffing. U betaalt immers bij een tak 21 en 23 steeds 1,1% inschrijvingstaks. Voor een tak 23 klopt de mythe daar er nooit geen roerende voorheffing verschuldigd is. Voor een tak 21-belegging is dit slechts het geval indien u een overlijdensdekking heeft van tenminste 130% of indien uw contract minstens acht jaar en 1 dag loopt. Haalt u voor die achtjarige periode uw geld van uw tak 21, dan betaalt u 21% roerende voorheffing op een fictief jaarlijks rendement van 4,75%. Bij de tak 26 betaalt u geen inschrijvingstaks doch kan u de roerende voorheffing verrekennen met uw verschuldigde belasting op het einde van het boekjaar.

Conclusie

Een tak-belegging verdient zeker zijn plaats in uw beleggingsportefeuille. Hou er wel rekening mee dat de rendementen van deze beleggingen onder druk staan. Als gouden tip raden wij u aan om zo vroeg mogelijk een tak 21 te starten, al is het maar voor 100 euro. Dit om de achtjarige periode en de periode van uitstapkosten al te doen starten; deze hangen normaal samen met de startdatum van het contract en niet met deze van de storting. Na deze achtjarige periode beschikt u op deze manier over een soort van hoogrentende spaarrekening. Daarnaast kan u bij grotere bedragen lagere, tot geen, instapkosten betalen waardoor uw centen al direct van een goede start genieten.

Niko Keters